ТЕАТРАЛЬНА РОБІТНИЧА СТУДІЯ

Нище подаємо в скороченню **Другу лекцію**, виголошену в неділю 21. вересня в Театральній Робітничій Студії при Укр. Роб. Домі в Вінніпегу. Віримо, що з тої лекції скористають Драмгуртки при С.У.Р.Д.

ЛЕКЦІЯ ДРУГА.

Минулого разу довідалися ви, що таке мистецтво, що таке нахил або потяг до мистецтва, що таке народне або національне мистецтво і знаєте вже про це, що мистецтво не стоїть на одному місці. Воно росте, розвивається, прибірає все нові форми. Добре було-б познайомитися нам з усіми галузями мистецтва, не тільки з театральним, але й з малярством, музикою, різьбою, поезією. Та на це не дозволяє нам час. Можливо, що пізніще, як наша Студія зміцниться свідомим гуртом людей, які полюблять всею душею мистецтво, тоді повернемо й до цього. А покищо коротко і загально познайомимося з поетичним мистецтвом, аби перейти скоро до того, недостача чого дається нам найбільше відчувати — себто до науки про театральне (сценічне) мистецтво.

Істнує так зване "тенденційне" мистецтво, і байдуже, чи виявляється воно у віршах, оповіданнях, драмі, малярстві або різьбі. Що воно значить? А ось що. Буржуазні поети, малярі, письменники і инші творці кажуть, що вони творять для нікого, а тільки для самого мистецтва. Їх клич: "Мистецтво для мистецтва!" Але це неправда, бо нема на світі такого творця, який стояв-би далеко від всяких громадських інтересів. Людина є громадським створінням і через це, хоч-би вона й не бажала, то мусить торкатись у своїй творчості громадських справ. Мистецтво твориться для "когось", а той хтось є завжди якась громада, гурт, кляса, які мають свої загальні інтереси і хочуть бачити ті інтереси відбитими в тих мистецьких творах. І творець мусить **вмисне,** свідомо в своїх творах давати відбитку життя свого оточення. Буржуазний поет буде писати про життя і настрої буржуазії, а як напише про робітників, про протилежну для себе клясу, то виявить це або з погордою, або з нещирістю. Так-же само й пролетарський творець, який всеціло є по боці пролетаріяту, бідноти і є ворогом буржуазії. Він описує чи оспівує це, що дороге, що цінне йому — життя, настрої і почування своєї кляси. Робить це він вмисне і ця вмисність зветься тенденцією. Але коли твір надто тенденційний і немає в ньому мистецтва, тоді він менше цінний і ми називаємо його агітаційним.

Багато мистецьких творів родяться тільки на хвилину, підчас якої вони й живуть. Артист-скрипач, артист-співак, артист на сцені, декляматор, танцюрист — все це митці, які творять хвилеві мистецькі цінности. Їх мистецтво гине разом з ними. Для цього віддають вони власне тіло, власний голос, власний рух і це називаємо ми **живим** мистецтвом. А ось такі мистецькі твори, які ми вживаємо в звичайному, практичному життю, як вишивки, малярські вироби, писанки і т. д. — це **прикладне** а не живе мистецтво.

Люде по своїй природі можуть бути в мистецтві або активними (діяльними), або пасивними (бездіяльними). Найбільш діяльними в мистецтві є ті, що творять його: музики, поети, малярі, різьбарі, актори, співаки, декляматори. Бездіяльні в мистецтві є ті, які немають вродженої здібности до творчості, але цікавляться і приймають вже готові мистецькі цінности, находячи в цьому певну красу, насолоду.

Зі всего цего виходить, що **мистецтво людям потрібне, що воно не є забавкою, грою, а насущною потребою людини.** Особливо для нас, робітничої кляси, яка несе на собі весь тягар боротьби за поступ, за справедливий лад між людьми, мистецтво є одним з засобів, що організують наше життя, облекшують нашу боротьбу за істнування. Тому ми мусимо дуже уважно ставитися до мистецтва і мусимо старатися пізнати його тайники.

Поетичне мистецтво.

Познайомимося тепер дуже коротко з поетичним мистецтвом. На першому місці стоїть в ньому **поезія,** або, щоб вам лекше було зрозуміти—вірші. Поезія це не забавка. Поезія заставляє нас переживати ріжні почування, особливо передає нам красу та силу певного настрою.

Другою галузю поетичного мистецтва є проза, себто така форма писання, якою пишуть наукові та словесні форми людської думки. Чоловік, який пише прозу, зветься письменник. Сюди належать оповідання, повісти, новелі.

Третя галузь поетичного мистецтва — це драма. Драматург (той, що пише драми) не оповідає і не описує, але примушує балакати дієві особи свойого твору. Той, хто читає або бачить драму, знайомиться з особами і подіями в драмі і сам може судити про їх характер і вчинки. Перед ним вже не автор, а герой драми і їх вчинки. Але за мало ще написати драму. При читанню якоїбудь драми ми не можемо уявити собе самовидцями представлених подій. Ми мусимо чути слова дієвих осіб, мусимо бачити їх рух, їх дію. А це можливо побачити тільки на сцені. Драма виставлена по мистецьки на сцені є тільки тоді, коли глядачі, публика, забувають, що вони в театрі, а всеціло переносяться в своїй уяві в ті події, які представлені на сцені і переживають всі терпіння та радости разом з дієвими особами. Часами, хоч рідко, ми самі були свідками цього, що наша публика ненавиділа якогось актора в ролі тільки тому, що він представляв підлий характер. Ненавиділа вона не тов. Кузьменка, а того жандарма, або пана якого бачили вони на сцені з його підлими вчинками. На той час публика забувалася і вся увага її переносилася на сцену. Вона переживала всі події. І це публика, глядачі. Що-ж тоді вимагати від тих, які виконують ролі? Вони мусять перейматися ролею, мусять ріщуче забувати, що вони на сцені. Але про це обширніще в дальших лекціях.

В кожній драмі головним засобом являється не оповідання, не переказування, не опис, а — розмова. Розмова може бути з самим собою (думки вголос) і зветься монольоґ (від грецького слова монос — сам і льоґос — слово). Але в новіщих драмах, як ви вже самі мали нагоду переконатися про це, монольоґів немає, бо вони неприродні. Ніколи людина не говорить сама з собою. Тепер більше заступають це рухами, німими сценами.

Другим засобом є діяльоґ — розмова двох осіб, потім гуртова розмова — хор. Драматичний діяльоґ мусить бути коротший, живий і доцільний. Мусить бути в ньому переданий живий обмін думок і почувань. Кожне речення промовляючої особи мусить викликати в другої особи бажання, висловити свою думку, своє почування. Розмовляючі особи мусять бути зацікавлені в тому, щоби переконати одне-одного, вплинути на другого і примусити його до певних рішень. До цього вимагається в акторів міміки — це значить виразів на обличчі; жесту — рухів відповідними членами тіла в певному напрямку і в певний спосіб руху — постави всього тіла актора — хода, сідання, вставання, вихід; інтонації голосу, як здивування, обурення, жалкування, страх і т. д. Про все це окремо будуть в нас лекції і практичні вправи.

(Кінць буде.)

СТОРІНКА НАШИХ ЧИТАЧІВ

ПЯНА ПАТРІОТИЧНА ПРОСВІТА.

Мус Джо, Саск.

Прочитав я в "Укр. Голосі" поганенький пашквіль на українських робітників в Дромглер. Поганенький, на нюому не опертий, так собі ніделька брехня. Щось там про "бакс кари" про "деморалізацію". Коли читав, то думав: і такими "аргументами" воювати? Щось певно дуже тісно коло "народніх діячів" з "Укр. Голосу", коли аж до таких пашквілів спустилися.

Робітники таким не воюють, хоч могли-б нераз заїхати далеко гіршим і то правдивим під ніс "патріотам" з "Укр. Голосу". Якраз цей пашквіль примусив мене сказати патріотам кілька слів правди. Тільки під "баксками" я вислідживати нікого не ходив, а те, що ось тут наводжу, було в патріотичнім Домі в Мус Джо. І те, що було там в тому домі, закінчилося в Мус Джов-ськім суді дня 16. вересня. Потім було все поміщено в анґлійській газеті "Мус Джо Таймс" з 16. вересня. Поміщено в довгій дво-колюмновій статті.

Та поки я прийду до самої справи, скажу кілька слів про той патріотичний будинок в Мус Джо, що то за люде в нім гуртуються. "Укр. Голосові" раджу це занотувати собі, бо чейже то "патріотичне". Коли він писав побрехеньку як виглядає "Комуна на ділі", то хай же собі запише правду, як виглядає "патріотична просвіта на ділі".

В Мус Джо є гарний Укр. Роб. Дім. В нему ведеться гарна просвітна робота, коло него гуртуються передові свідомі робітники, там є гарна діточа школа і т. ин. На українську кольонію в Мус Джо цего будинку вистарчає. Але найшлося кількох анальфабетників, загорілих "патріотів" і давай будувати свій дім. Збудували. Щоб вести якусь просвітну роботу, треба самим мати поняття про просвіту. І так на саме отворення устроїли велику забаву, відтак знову забаву, танець, відтак знову забаву, відтак танець і віче.

Та захотілося одному бідоласі женитися. Справив він весілля в патріотичнім Домі в неділю 14. вересня. Ой, буде-ж він памятати те весілля.

Випили гості на весіллі в тім патріотичнім Домі теї, що лоскоче попід шкірою і давай відтак фляшками один другому по головах їхати. Прийшлося закликати сторожів порядку. Наслідок — трох ночувало в холодній. Сам один сторож порядку зістав поранений. Гості, більш спокійні, а головно тверезі, куди могли, туди в втікали, деякі з попідбиваними очима.

Нарешті у вівторок 16. вересня суд. Фред Марчук вкараний $20.00 і кошти за нанесення побоїв поліцаєві. Адвокат боронить. А ви знаєте, коли вже на суді є адвокати та оті "кросекзамінейшини", тоді цікаві картини виявляються. Отож цікаві картини виявилися на суді про те, що діялося в патріотичній буді в Мус Джо між першою і другою годиною в ночі з неділі на понеділок, 14. вересня. Виявилося, що гарячі напитки були не в самій салі, але в корчах, коло салі. Чуєте, панове патріоти, я не сидів в корчах, як ваш кореспондент з Дромгелер між "бакс карами", але беру це з анґлійської газети "Мус Джо Таймс" з 16. вересня. Так на суді сказав сам поліцай, який сам ходив з салі до тих корчів і "потягнув". Отже перше потягнув поліцай, а потім вже в домі потягнули поліцая. Так потягнули, що він аж на "екс-рей" ходив до доктора Блумера, який сконстатував, що рука поліцая тяжко ушкоджена. Потім одна жінка оповідає, як один з "борців", стараючись потягнути фляшкою по поліцаєві, "почастував" її чоловіка.

Коли того чоловіка запитав адвокат, чи поліцай був пяний, то він сказав:

— Він був такий-же гарний, як і я.

Другого свідка питають:

— Чи ти бачив, що поліцай був пяний?

— Ні.

— Чи бачив, що ти був пяний?

— Я не міг на себе дивитися.

А свідок, Майк Гордічук, сказав:

— Всі були пяні. Брац (поліцай) був пяний також.

А коли його спитали, чи він сам був пяний, він сказав:

— Ні; випив тільки дві фляшки "папу".

Що було в деяких фляшках "папу" — сказав сам оскаржений, коли чіф поліції запитав його, чи він був пяний. Він сказав, що "пяний не був", тільки до него підійшов чоловік з фляшкою "кока-кола", де замісць "кока-кола" була горілка. Трохи потягнув він, трохи його "місус"...

Таке то "кока-кола" попивали в патріотичнім домі. Зи чить, випивка була не тільки в корчах, але й в салі. А випивши, гості розпочали "горожанську війну" фляшками. А потім поліція і суд над тим, що сталося в згаданім домі з неділі на понеділок 14. вересня між першою а другою годиною ночі. А ще декотрі товариші, і я сам грішний, були тої думки, що другого українського будинку в Мус Джо не потрібно, ще й до того патріотичного. Як бачимо — потрібно. Де-ж дістати "патріотичного" виховання, коли не буде такого будинку?

Зрештою я й так за багато розписався і забрав місця в нашій газеті. Я не мав на думці про це писати, але коли прочитав в "Укр. Голосі" допис з Дромгелер і побачив, чим воюють патріоти і їх дописувачі проти робітників, то рішив показати ширшому загалові, яка робота ведеться в їх власних Домах. Хто мені не вірить, хай запитає анґлійського суду в Мус Джо.

"Українському Голосові" раджу дістати собі згадану в дописові анґлійську буржуазну ґазету в Мус Джо з 16. вересня, а там є велика дво-колюмнова стаття, яка подрібно все оповідає. До статті великий наголовок, що починається ось так: **"Bottle battle at Ukrainian dance".**

"Укр. Голос" повинен написати про цей знаменитий "поступ" своїх однодумців. Є для нього чим одушевлятися.

А я кличу до спантеличених робітників в Мус Джо: Покиньте пянство і не робіть диких авантур. Покиньте тих, що тягнуть вас в багно. Ідіть до робітничої організації та разом з чесними робітниками вчіться й поступайте так, щоб вас по судах не тягали, щоб з вас розумні люде не сміялися. Ганьба пяницям. Хай живе тверезість і просвіта. Робітник.

БЕЗРОБІТТЯ В ТІММІНС, ОНТ.

Сотки робітників в Тіммінс щодня простоюють перед брамами золотих копалень, щоб дістати роботу. Стоїмо, ось вже 9. година, чекаємо. Нарешті виходить "бос", всі дивляться на него, чи не покличе. Ні, він кричить, що не треба йому робітників і гордо проходить попри товпу безробітних. Потім спиняється коло брами й рахує нас, як худобу перед тим, як посилають на заріз. Ну, думаю собі, мала ріжниця для тебе між нами а худобою.

І так щодня приходимо ми під ворота, щодня нас там рахують а відтак ми йдемо до дому. А думки кожного мучать і голод помагає. Декотрий висловлює свої думки в голос, а ви вже знаєте, які ті думки в голодного безробітного. Споминають хлопці капіталістичну маму "добрими словами".

Хоч тут майни працюють, але за роботу тут тяжко. Боси перебирають робітниками. Є тут майнерська юнія, але й вона бездіяльна. А вина в тім самих робітників. Взяти хочби самих українських робітників, яких є тут около 800, а в юнії нема навіть сотки. Тому то легко властителям боротися з робітниками. Тут з роботи викидають не тільки здорових робітників, але й тих, що зістали в майні скалічені. Ось недавно одному робітникові камінь прибив руку. Він був три місяці в шпиталі, а потім доктор дав йому записку і сказав, що вже може йти працювати до легкої роботи. Пішов, а там вже другий на його місци. Він до офісу, а там його нагнали, сказавши, що руку йому прибило по його власній вині. І юнія за таким робітником не в силі упімнутися. Так будуть властителі нагонити нас з роботів, аж поки всі ми як один не станемо членами юнії. Коли ми будемо всі в юнії і видвигнемо клич "всі за одного, один за всіх", тоді компанія не посміє віддалити робітника з роботи без жадних причин.

Тож візьміть це собі товариші робітники на увагу, і ставайте членами організації, читайте робітничі газети та освідомляйтеся, а тоді ми будемо знати, як треба боротися.

Безробітний.

І МОЇХ КІЛЬКА СЛІВ.

Вест Форт Вилім, Онт.

На сторінках "У.Р.В." з 11. вересня появилась невеличка згадка про культурну працю в Укр. Роб. Домі у Вест Форт Вилім.

Тов. Бурлака, пишучи згаданий допис, якраз дає до пізнання ширшим кругам українського робітництва в Канаді, що Вест Фортська робітнича організація росте в силу, її членство набирає свідомости, знання і енерґічно береться до просвітно-культурної праці в цій місцевости. Хто читав згадану статтю т. Бурлаки, той менше більше обзнайомлений з тутешним робітничим рухом.

Тов. Бурлака перебігаючи концерт-мітінґ з 24 серпня, котрим започаткувалось зимовий сезон в Укр. Роб. Домі, коротенько зясував хід концерту і його наслідки та вказав про надзвичайні талани діточої мандолінової орхестри, котра, як я скажу, в недалекій будуччині буде гордістю українського робітництва цеї місцевости.

Закінчивши про концерт, т. Бурлаки згадав вкоротці про драму "Галицькі Радянці", котра була виставлена в Укр. Роб. Домі; дав нагану кільком аматорам, а при кінці написав: "Приймiть ці щирі уваги без злоби".

Я немаю нічого проти. Я люблю критику, але розсудну критику. Бо людина без критики, без звертання її уваги, робиться зарозумілою, неприступною, думає, що вона все вже знає і все робить непомильно. Можливо і т. Бурлака як раз зі щирого серця писав ті рядки і хотів доказати аматорам їх помилки, не предбачуючи наперед, що замісць критики, встругав дурницю зглядом аматорів.

Тому як раз я хочу сказати кілька слів і усунути нагану, що її кинув т. Бурлака в сторону наших аматорів.

Коли хтось береться писати рецензію на гру аматорів, то вказуючи їх помилки та недостачі, повинен дати свої вказівки, навчити аматора, як йому позбутись того хибного поводження на сцені, треба вказати на добрі і злі сторони кожного аматара — чого як раз т. Бурлака не зробив, і та кі уваги можна назвати упередженими.

Бо що-ж це за такі "щирі уваги", коли автор так і жарить кількох аматорів а потім просить прощення.

Правда, мало появляється рецензій з таких то вистав з нашої місцевости, або взагалі їх таки не було. Аж тут нараз т. Б., висвітлює нашу гру, в котрій малює, що все зле, все недобре. Але воно так не є, бо і наш театр, хоч не дуже то він сильний, але займає поважне місце між укр. робітничими театрами в Канаді.

Що до самих аматорів в "Галицьких Радянцях", котрим тов. Бурлака, приписав більше догани, як вони заслужили, то не так воно було.

Марта, сільська дівчина, грала вдоволяючо і як революціонерка, була досить відповідна, якою може бути сільська дівчина. А місцями не знала ролі і прислухалася до суфлера, то це не її одинокої вина. Всі наші аматорські гуртки грають за суфлерами але неправдою є, що вона говорила як за мамою "Помилуй мя боже", як це пише т. Бурлака. Війт Качан завинив, що правда, бо стукнув кілька разів палицею, але не гатив зі всієї сили і немовлят зі сну не будив. Тут вже т. Бурлака аж надто пересолив. Так само не вірно міряв т. Бурлака парубків, що мовляв, боялися самі себе на сцені. Декотрі грали слабше, а декотрі добре, отже так і треба було сказати. А що до Сафрона, якому Бурлака радив попутати ноги — так це не критика, але дешева насмішка, на яку не варто відповідати.

Забуває т. Бурлака, що в нашій організації є нові члени й членкині, яких ми заставляємо до праці, бо хочемо виробити з них нові сили. Нам треба працівників в кожній галузи, нам треба поповняти наші ряди. І не можна відноситися з насмішкою до аматора, що вийшов перший раз на сцену в більшій ролі, бо кожному з нас перший раз не то що ноги тряслися, але й шкіра. Може т. Бурлака про своє забув, то я ось тут йому нагадаю.

Я годжуся з т. Бурлакою, що всякі хиби з організації треба викорінювати, але треба викорінювати так, щоб не ушкодити самого дерева. А молоді паростн треба прививати вміло; коли вони гнуться, треба вирівнати, але не ломити. Це значить, що до наших молодих членів, аматорів і аматорок треба підходити з добрим словом поради, а не відноситися до них, як до заводових артистів. Не треба накидатися мокрим рядном і убивати тільки що спалахнувшу в них іскру любови й охоти до організації і до праці в ній.

Отже до праці т. Бурлако! Пишіть рецензії, давайте до відома українському робітничому загалові в Канаді про нашу культурну працю, організацію, висвітлюйте добрі і злі сторони гри аматорів, вказуйте на недостачі, але не накидайтеся на нікого, а це вийде на користь для вас і для наших аматорів.

М. Шимків.

МІСЦЕВІ ВІСТИ

Цікавий мітінґ для всіх робітників, що цікавляться робітничим рухом в Канаді, відбудеться в неділю, дня 28. вересня в год. 7.30 вечером в Коломбія театрі на Мейн вулиці. На мітінґу будуть промовляти делеґати на трейд-юнійний конґрес, що тільки закінчився в Лондоні. Між иншими промовцями виступить також відомий вже укр. робітникам т. Джек Кавана.

Приходіть громадно на цей мітінґ.

Лекція в Відділі Жінок-Робітниць в Вінніпегу відбудеться в понеділок, дня 29. вересня в год. 8.30 вечером в салі Укр. Роб. Дому. Лекцію виголосить т. В. Н. Колісник на тему: Охорона дітей в Радянських Республіках а в капіталістичних державах.

Приходіть громадно.

Школа для неграмотних жінок-робітниць отворяється при Укр. Роб. Домі в Вінніпеґу заходом відділу Секції Жінок-Робітниць.

Школа розпічнеться на початку місяця жовтня. Всі бажаючі вчитися, повинні зголошуватися що понеділка вечером на зборах жіночого відділу. Записуйтеся, товаришки робітниці, завчасу. Приходіть і вчіться по українськи читати й писати. Навчання в школі безплатне.

Заряд.

Святкування третої річниці Укр. Роб. Дому в Іст Килдонан (1921—1924 р.р.) відбудеться в неділю, 28. вересня в год. 2, пополудни в Укр. Роб. Домі в Іст Килдонан з багатою й добірною програмою.

Участь в цім святі візьмуть: мандолінові орхестри при Укр. Роб. Домі в Вінніпеґу, в Транскони і Іст Килдонан під проводом т. П. Угринюка, як також і місцевий хор; будуть деклямації і співи; будуть бесідники з Вінніпеґу і Транскони.

Запрошується всіх товаришів і товаришок взяти громадну участь в святкованню третої річниці У.Р.Д. в Іст Килдонан.

Приходіть вчасно, щоби застати вільне місце.

В четвер вечером 25. вересня проба драми "Сирітка Хася".

В пятницю вечером 26. вересня відбудеться проба "Казки старого млина"...

В неділю по полудни, 28. вересня третя лекція Театральної Робітничої Студії, а вечером проба співу

Реґулямін (статут) Театральної Робітничої Студії при Укр. Роб. Домі в Вінніпеґу вже відбитий і Драмгуртки Товариства Укр. Роб.-Фарм Дім можуть замовляти.

ПРОСЬБА О ПОМІЧ.

Едмонтон, Алта.

Товариші робітники й фармері!

Звертаюся до Вас зі своєю просьбою, бо більше не маю до кого звернутися і прошу, не відмовте її. Я працював в копальні вугля де мені по било спину, а до того ще й нажив я там ревматизм і лежав кілька місяців в шпиталі, поки хватило грошей. А у мене жінка і четверо діточок. Лічитися далі не було за що і сімя голодувала. Коли не мав чим платити за шпиталь, сказали мені йти до дому і там лікуватися. Я тепер лікуюся дома і не маю сил і змоги, щоб прийти до нормального здоровля, щоб заробити на утримання своєї сімї. Через пару місяців я мав допомогу від товаришів майнерів в Кровс Нест Пес, а тепер там страйк і майнерам самим потрібна поміч.

Товариші робітники й фармері! Дайте мені змогу прийти до здоровля і поможіть моїм дітям, поки я піддужаю, щоб міг для них заробити. Я і мої діти будемо вдячні Вам за всяку поміч, яку ви нам дасьте. Всі жертви прошу слати на нище подану адресу і остаюся з товариським привітом

Д. Теленчук.

Жертви слати:
P. E. Komitet,
c/o Ukr. Labor Temple,
10628 — 96 St.,
Edmonton, Alta.

ПОШУКУЮ Михайла Ногу, котрий перебував в Трансконі, Ман., а тепер на фармі в Саскачевані. Хто про него знав-би або він сам хай зголоситься на адресу:
Andrij Bilowus
1056 Redwood Ave.
(108) Winnipeg, Man.

УВАГА! ЕДМОНТОН І ОКОЛИЦЯ!

Не оминіть нагоди і приходіть всі **в суботу, 27 вересня, ц. р.** до Українського Робітничого Дому в Едмонтоні на

КОНЦЕРТ
нашої відомої співачки
Т-КИ ЛІЗИ ПОПОВИЧ

при співучасти талановитого скрипача **Дж. Борнова** і пяніста **П. Рейнолдса.**

Вступ: 50 центів.
Початок в год. 8.30 вечером.

УВАГА! ВЕҐРЕВИЛ І ОКОЛИЦЯ!

В понеділок, 29. вересня ц. р. відбудеться в **Вимі Театрі, в Веґревил**

КОНЦЕРТ
Т-КИ ЛІЗИ ПОПОВИЧ
відомої співачки з Вінніпеґу

при співучасти скрипача **Дж. Борнова** і пяніста **П. Рейнолдса.**

Початок в год. 8.30 вечером.

Це перший раз наша місцевість і околиця матиме нагоду почути спів нашої славної робітничої співачки і гру молодих робітничих музикантів.

Не пропустіть нагоди і приходіть на концерт як найчисленніше.

ПОЗІР! САСКАТУН І ОКОЛИЦЯ!

Перший раз в Саскатуні відбудеться в Українськім Робітничім Домі, **в четвер, 2-го жовтня, і в пятницю 3-го жовтня**

ДВА КОНЦЕРТИ
нашої відомої співачки
Т-КИ ЛІЗИ ПОПОВИЧ

при співучасти скрипача **Дж. Борнова** і пяніста **П. Рейнолдса.**

Вступ: 75 і 50 центів.
Початок в год. 8.30 вечером.

Приходіть всі, а певно не пожалієте.

НА ПРОДАЖ АВТОМОБІЛЬ Мек-Лаклен; легкий 6-циліндровий, вигідний і малий кошт оперовання. Всі потрібні прилади. Автомобіль в добрім порядку. Продам за низьку ціну.
W. N. K.
831 Main St.,
Winnipeg, Man.

ПОШУКУЮ за Василем Фінюком (Тодорів), котрий знаходиться в Онтерії в околиці Торонто. Маю до него дуже важну справу. Хто про него знав-би або він сам, хай напише на понищу адресу:
Steve Kostyniuk
607 Flora Ave.,
Winnipeg, Man.

ПОШУКУЄМО учителя до навчання української мови в діточій школі. Бажаємо, щоб учитель знав теорію музики, міг учити дітей співу і гри на мандолінах і провадити хор дорослих. Платня уміркована. Просимо зголошуватися до Центр. Шкіл. Ради при Стов. У.Р.Д. у Вінніпеґу.

ПОВІДОМЛЯЮ українських робітників в Вінніпеґу взагалі і своїх товаришів з'окрема, що я перенісся з старого місця і відкрив кравецьку шапу під ч. 567 Селкирк улиці. Працю в новій шапі розпочав я з днем 15. вересня.
Antin Choma
567 Selkirk Ave., Winnipeg.

ПОВІДОМЛЯЄМО всіх українських робітників міста Вінніпеґу і околиць, що ми відкрили під ч. 875 Мейн улиці шапу, в якій направляємо автомобілі, моторсайклі, байсиклі і батерії. Також маємо нові части до вище згаданих машин. Продаємо ґуми і батерії, нові і старі по дешевій ціні. Роботу виконуємо скоро і вдоволяючо. Наш телефон J 5080.
П. Стасишин і Я. Бялозорський
875 Main St., Winnipeg.

ПОШУКУЮ брата Івана Юрасика, котрий донедавна жив в Торонто. Його адреса була: почтова скринка 539. Я приїхав тепер з старого краю, з місточка Снятин і маю для него важні інформації. Хто знав-би його теперішню адресу або він сам хай напише до мене на таку адресу:
Dmytro Jurasyk
c/o L. Jannigan
(110) Craig, Sask.

МАЮ ДЛЯ ВИНАЙМУ 4 кімнати. Зголошуватися під число:
606 Stella Ave.

ПОШУКУЮ Івана Турецького з села Вербівці, позіт Заставна, Буковина. Два роки тому перебував десь в околиці Ріджайни або Мус Джо. Хто про него знав-би або він сам хай зголоситься на адресу:
George Turecki
729 Aberdeen Ave.,
(110) Winnipeg, Man.

ПРИХОДІТЬ НА ЗАБАВУ ДО УКР. РОБ. ДОМУ!

ЗАХОДОМ ВІДДІЛІВ СЕКЦІЇ ЖІНОК-РОБІТНИЦЬ І С.У.Р.М. В ВІННІПЕГУ

устроюється

В СУБОТУ, ДНЯ 27. ВЕРЕСНЯ

В САЛІ УКРАЇНСЬКОГО РОБІТНИЧОГО ДОМУ

ВЕЛИКУ ЗАБАВУ

НА КОТРУ ЗАПРОШАЄТЬСЯ ВСІХ ЧЛЕНІВ І ЧЛЕНКИНЬ НАШИХ ОРГАНІЗАЦИЙ, ЯКІ ЛЬОКУЮТЬСЯ В УКРАЇНСЬКІМ РОБІТНИЧІМ ДОМІ ТА СИМПАТИКІВ. ВСТУП ДЛЯ МУЖЧИН 35 Ц.; ДЛЯ ЖІНОК 25 Ц. ПОЧАТОК ЗАБАВИ В ГОД. 8.30 ВЕЧЕРОМ.

Заряд Відділу.

ПЯНО на продаж. Пяно фірми "Еванс Брос." в добрім стані, продасться за $200.00. Інтересованих просимо зголоситися на адресу:
553 Pritchard Ave.
Phone J. 5006